

Zörgető

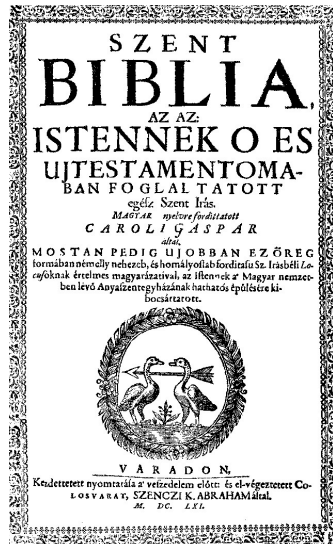
Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. (Jel 3.20)

II. ÉVFOLYAM 3. SZÁM 2010. OKTÓBER. 31.

Néhány gondolat a reformációval kapcsolatban

A reformáció szónak sok értelmezése lehet. A legegyszerűbb lehetőség: azt a történelmi kort értjük rajta, amikor Luther nyomán kialakulnak a mai protestáns egyházak Nyugat-Európában, majd Magyarországon is. Mint egyházaink születésének ideje él ez a kor a köztudatunkban. Egy kis korrekcióra itt máris szükségünk van. Se a református, se az evangélikus egyház nem ekkor született: az egyházat Krisztustól eredeztetjük. A reformáció annyit jelentett, hogy Krisztus egyházának olyan testeik lettek, amelyek tagjai ágostai hitvallású evangéliumi (az evangélikusok régies elnevezése, ágostai = augsburgi) keresztyének, ill. a reformáltak. A II. Helvét Hitvallás, egyházunk alapirata hangsúlyozza az egyetemes hitet: „az evangéliumi tanítás nem új, hanem a legrégebbi tanítás a világon” A reformációban nem az egyház születését ünnepeljük, csak annak gyökeres, máig ható megújítását. Egy másik lehetőség: a reformáció, mint a haladás jelképe. A reformáció nem volt modern, egyáltalán nem a „legkor-szerűbb” megoldást képviselte a XVI. században. Ellenkezőleg, visszatérést akartak az evangéliumi tanokhoz a prédikátorok. Az egyház keretein belül maradó, sokszor erkölcsstelen modern, a humanista beállítottság helyett öntudatos, az élet minden területét szabályozó egyházat szerveztek, szigorúbbat, mint amilyen valaha is volt – gondoljunk csak Kálvin Genf feletti hatalmára. A magyar

történelemben sem alkalmazható az a felfogás, amelyik a reformáció szellemét, mint az elnyomott haladás megtestesítését látja. Akkor már inkább érdemes úgy nézni református közösségeinkre, mint amelyek a török korban, a politikai rend, az egy-séges ország nélküli időkben is megállták a helyüket. A harmadik lehetőség: a reformáció, mint az egyedül üdvösségre vezető út, amire most is mindenkinek szüksége van... Ez a gondolat sem kizárólagos. Fogadjuk el másoknak is Krisztus-keresését, higgyünk mások bizony-ságtételének is. És ettől még ragaszkodjunk saját tételeinkhez, újból és újból fedezzük fel a reformáció kora óta különösen is gazdag teológiánk magyarázatait a Bibliáról, Krisztusról. Nem lehet célunk megtéríteni római katolikus és evangélikus testvéreinket olyan időkben, amikor bennük is a Krisztus-köve-tőket kellene tiszteljük. Sokkal fontosabb az, hogy az embereknek bizony-ságot tegyünk a minket szerető Istenről, aki boldogságot ígér a ma élőknek pénzhajhász viszonyok között is. Általában olyankor jut eszünkbe szektákkal hadakozni és böszén megkülönböztetni magunkat a katolikusoktól, amikor nehézségekbe ütközik az evangélium hirdeteése azok között, akikhez az egyház most küldetett.

Bereczky Örs

(Megjelent a Pozsonyi utcai gyülekezet Hálaadás című lapjában 2003-ban)

Gyülekezetünk hírei

Kiss László gondnok beszámolója

Kedves Rákosfalvai Testvérek!

Az elmúlt néhány hónap is igen eseménydús volt gyülekezetünk életében.

Isten iránti köszönettel írom, hogy a nyáron sikerült gyülekezetünk alagsorát felújítani. A munka anyagi fedezetét nagyrészt egyházmegyei támogatásból biztosítottuk, e mellett gyülekezetünk is jelentősen kivette a részét a költségekből. De nem felejtjük el, hogy mindenkor Istené a dicsőség. Van egy Achilles –sarkunk, ez a csatorna. Egy jó referenciákkal rendelkező cég fél évig hitegetett minket. Végül meguntuk és elküldtük. Most találtunk egy másik bádógost, s bízunk benne, hogy ő végre megjavítja a csatornát, a munka már elkezdődött. Ezt követően azonnal kijavítjuk a templomunkban látszó beázási nyomokat.

Szeretnénk, ha a gyülekezet jobban kihasználná alkalmainkat, (bibliaóra, filmklub, gyülekezeti napok) hisz ezeken az alkalmon közelebb kerülhetünk egymáshoz. Tervezzük, hogy a jövőben újra indul az énekkar, a szerveződés elkezdődött, Szécsi Dorottya lesz a karvezető. A másik tervezett program, hogy minden hónapban egy vasárnap Istentisztelet után ott maradnánk egy órára, egy pohár kávé vagy tea mellett. A cél, hogy gyülekezetünk tagjai jobban megismerjék egymást.

Még egy kéréssel fordulok a gyülekezethez, jó lenne, ha az Úrvacsora utáni mosogatást

kicsit jobban megszerveznénk. Mert valamikor vannak hatan, máskor pedig csak egy ember. Készítünk újra egy táblázatot, hogy előre elosszuk egymás között ezt a szolgálatot. A mosogatás felelőse Czachesz Zsuzsa pénztáros lesz.

A gyermekmegőrzés felelőse a jövőben Kissné Miklós Kata. Itt jegyzem meg, ha van valakinek megunt, jó állapotban lévő játéka a gyülekezet részére, azt hálás köszönettel fogadjuk.

Jó hír, hogy szeptember végétől folytatódott a Filmklub. Novembertől pedig remélhetőleg újra lesz Fialat Felnőttek Biblia-órája. Végül keresünk egy szolgálót, aki a hirdetőtábláinkat rendszeresen frissíti, mert az eddigi szolgálónk munkahelyi okok miatt nem tudja tovább vállalni.

Az elmúlt hónapok eseményei:

Május

24-én Pádár Ferenc negyedéves budapesti teológus hirdette Isten Igéjét

29-én Templomunkban kiraktunk egy református zászlót

30-án Siba Balázs a Zsinati iroda vezetője hirdette Isten Igéjét

31-én Az Esőember c. filmet játszottuk filmklubunkban

Június

8-án Lelkészer-tekezet

10-én A trianoni szerződés 90.évfordulójára megemlékezést tartott Bada Zoltán történész

13-án Tanévzáró a hittanosok közreműködésével

14-én Elkezdődött a gyülekezeti terem és a templom alagsorának felújítása

26-án Sági István hirdette Isten Igéjét

Július

11-én és 18-án Sági István hirdette Isten igéjét

25-én Szombathy Gyula szolgált közöttünk

Augusztus

16-20.-a között fiataljaink Verőcén ifitáborban vettek részt

29-én Gimesi Zsuzsa tartott Úrvacsorás Istentiszteletet

Szeptember

3-5.-e között Tahiban rendeztük gyülekezeti hétvégénket. Ezen az alkalmon 40-en vettek részt. Istentől áldott hétvége volt.

19-én A presbitérium egyhangúlag támogatta azt a határozatot, hogy a jövőben a presbitérium létszáma 5-ről 7-re, a pót-presbiterek száma 1-ről 2-re emelkedjen. Reménység szerint ezt a határozatot az Egy-

házmegyei Tanács elfogadja, és a jövő évi választásoknál már az emelt létszámra lehet szavazni.

25-én Gyülekezeti napot tartottunk. Több mint ötvenen vettünk részt ezen az alkalmon. Vidám napsütéses délutánt töltöttünk együtt, lelkipásztorunk áhítata után néhányan bemutatták szolgálatukat. Volt még a nap során bográcsban főtt sertéspörkölt és tarhonya, sütemények, pingpong és beszélgetések.

26-án Siba Ronhilda hirdette Isten Igéjét.

27-én Filmklubunkban a La Mancha lovagja c. filmet néztük meg.

Október

17-én perselypénzünket -138 000 forintot-felajánlottuk az iszapömlés által érintett települések lakóinak megsegítésére.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy 20-án eltávozott Megváltójához életének 92. évében Fekete Károlyné, presbitertársunk, Fekete Pál édesanyja. Temetése 2010. november 4-én 9.30 h-kor lesz a Kozma utcai Új Köztemetőben.

” Boldogok a szomorkodók, mert ők megvigasztaltatnak” Mt 5,4.

24-én Sági István szolgált gyülekezetünkben.

25-én Filmklubunkban az Evan a Mindenható (Rendezte Tom Shadyac) c. filmet néztük meg.

Előttünk álló események:

Október

31-én A Reformáció ünnepén Szombathy Gyula szolgált Úrvacsorás Istentiszteleten és koncertet ad a Hunyadi Véndiákok énekkórus.

November

15-19-én Végh Tamás a Városligeti Faszor
lelkipásztora tart evangelizációs sorozatot

25-én Kun Anna Ágnes szolgál
gyülekezetünkben

December

5-én Sajtóvasárnap a Kálvin Kiadó
közreműködésével.

12-én Dr. Balla Péter professzor a Károli
Gáspár Egyetem megbízott rektora szolgál
gyülekezetünkben

A gyülekezetben történt felújítások:

Templomunkban az alagsor ki lett festve és
a parketta fel lett csiszolva; gyülekezeti
terem, irodahelyiségek, wc és a konyha,
oldalsó bejárat is megújult.

A teljes toronybelső és a lépcsőház is ki lett
festve, a haragnál a korhadt deszkák ki
lettek cserélve és a lépcsőházban kézfogó
került elhelyezésre.

A teljes költség 4 500 000 forintot tett ki.

A konyhabútor beszerelése a konyhában a
mosogatóval együtt megtörtént. Hála érte a
munka elvégzőjének és az adakozónak.

Az idén tervezett, még elvégezendő munkák:

- könyvespolc készítése az irodában
folyamatban van
- november 6-án 9 h-tól ablaktisztítás és
nagytakarítás a templomban, várjuk azo-
kat, akiknek idejük, kedvük és lehetőség-
ük van ebben a szolgálatban részt venni.
- esőcsatorna javítás
- a templomi beázások kijavítása

Gyülekezetünkben kereszteltek névsora:

Szecsei Péter, Normann Sára, Normann
Nándor, Kiss Domonkos, Birizdó Fanni,
Birizdó Gyula, Felszner József, Varga
Krisztián Kevin, Kóti János, Kutas Márió,
Kutas Szilveszter, Kutas Amanda, Kutas
Beatrix

Felnőtt konfirmandus: Kóti János

Házasultak:

Fodor Péter Gábor és Jakubecz Erika,
Pirovits Tas és Szücs Edina,
Hanti Zoltán és Birtalan Lilla,
Varga Dániel és Boross Annamária,
Kóti János és Dr Szájli Ágota
Isten Áldását kívánjuk házasságukra.

Elhunytak

Farkas Erzsébet, Topor Pál, Zámboi
Ferencné, Fischer Klára, Paku József,
Gellért Sándor, Velő Józsefné, Pathó
Julianna, Kulcsár Zsigmond, Müller
Sándorné Virág Ilona, Juhász Imre, Molnár
Bélané, Cserhalmi Gyuláné, Hamza
Julianna, Fekete Károlyné

*Emlékezetük áldott legyen, és a gyászoló
családtagok Isten által vigasztalást
nyerjenek.*

A névsor a 2010. május 17- október 24.
között történt eseményeket tartalmazza.

Végül megköszönöm a gyülekezetnek a
bőkezű adományokat, a hűséges
szolgálatokat és az imádságokat.

*„Isten neve legyen áldott örökkön-örökké, övé
a bölcsesség és a hatalom”
(Dániel 2,20).*

Áldás Békesség!

Kiss László gondnok

Juhász Imre Emlékére

Juhász Imre református testvérünk több évtizeden keresztül gyülekezeti tag, valamint éveken át gondnok, 96 éves korában megtért megváltójához. Hálás szívvel emlékezik a Rákosfalvai Református Egyházközség szolgáló, biznyságtévő életére. Utolsó útjára szeptember 10-én kísértük el a Rákoskeresztúri új köztemetőben. Mindenkor az Úré a Dicsőség!

Fekete Pál presbiter

„Méltó vagy, Urunk és Isteniünk, hogy Tied legyen a dicsőség, tisztesség és a hatalom, mert Te teremtettél mindent!”

Jelenések 4,

Alkalmaink:

Istentisztelet:
Vasárnap 10 órakor

(Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsora)

Gyermek istentisztelet:
Vasárnap 10 órakor

(Az Istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)

Konfirmáció előkészítő (14 év):
Szerda 18 órakor

Felnőtt konfirmáció felkészítő
Szerda 19 órakor

Biblia óra:
Csütörtök 18 órakor

Ifi óra:
Péntek 18:30 órakor

Dénes Istvánné (Klári néni)

Emlékezés

Mikor felettünk eltelnek már az évek,
Akkor visszatérnek a szép és bús emlékek
Oly jó néha visszatekinteni a múltba,
A boldog és gondtalan gyermekkorba.
Amikor édesanyám a kiságy fölé hajolt,
Zsoltárokat dalolt;

Megtanított imádkozni
Az Úrhoz fohászzkodni.
A templomba kézenfogva vezetett minket,
És mindig arra intett, hogy szeressük a mi jó Istenünket.

Arcán mindig mosoly ragyogott,
Mikor nekünk gagyogott.
Korán elvesztettük Őt
De az Úr mindig adott erőt
Hogy soha ne feledjük Őt.

Emlékeimben csak Ők lesznek
Kik engem szeretettel felneveltek,
Őket feledni nem lehet,
Mert nehéz körülmények között is
Megvolt a családi szeretet.

Egyetértésben élni csak úgy lehet, ha
egymásnak szeretettel nyújtunk kezét.
Legyen példaképünk a mi Urunk,
Jézus Krisztus,
Aki minket úgy szeretett,
hogy életét adta értünk,
Hogy mi itt a földön szeretetben éljünk.

Istennek szentelt idő

Azután bement Jézus a templomba, és kiűzte mindazokat, akik a templomban árusítottak és vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit pedig felborította, és ezt mondta nekik: "Meg van írva: Az én házamat imádság házának nevezik: ti pedig rablók barlangjává teszitek." (Máté 21,12-13)

Bizonyára felháborodva és megbotránkozva olvassuk ezt a jól ismert történetet. Jézus cselekedetéből arra következtethetünk, hogy hasonló érzelmekkel tekintett a pénzváltókra. Miután megfogalmaztuk

magunkban érzéseinket, gondolkodjunk el saját lelkiállapotunkon.

A templom szent hely, és az ott töltött idő is szent, vagyis Isten számára elkülönített.

„Az imádság háza” – természetesen bárhol lehet imádkozni, testvérekkel együtt lenni. Én mégis úgy hiszem, hogy a templomi istentiszteletek (bibliaórák) különleges alkalmak. Mi vajon hogyan töltjük el ezt az 1-1 órát? Mivel van tele a szívünk, gondolataink merre járnak? Tudunk-e teljes szívvel és lélekkel az igehirdetésre, imádságra figyelni? Sokszor máshol járnak gondolataink, a ránk váró feladatokra

gondolunk, esetleg rosszul sikerült dolgaink miatt rágódunk. Talán sérelmeinket soroljuk magunkban, és arra gondolunk, hogy milyen jó lenne, ha a másik ember megértené az igehirdetést, mert ez pont neki szól. Ilyenkor bizony mi is meglopjuk az Istennek szentelt időt, „rablók barlangjává” tesszük a templomot. Ez általában titokban marad testvéreink előtt, mert ezekről a gondolatainkról nem szívesen beszélünk. De Isten előtt nem rejthetjük el sem érzéseinket, sem

gondolatainkat. Én úgy hiszem, ezzel a magatartásunkkal megsértjük Őt.

Igyekezzünk tehát mindent a templomon kívül hagyni, ami akadályoz minket abban, hogy teljes lényünkkel az istentiszteletre figyeljünk. Ezen Isten áldása lesz, és megerősödve térhetünk vissza hétköznapijainkba. Ezt kívánom minden testvéremnek!

Czachesz Zsuzsanna

Gondolatok a keresztyén filmklubról

2009. szeptemberében indítottuk meg gyülekezetünkben a keresztyén filmklubot, azóta már tíz alkalmat tartottunk, tíz filmet néztiünk meg.

A keresztyén filmklub lebonyolítása roppant egyszerű, a résztvevők megnéznek egy filmet, és utána beszélgetnek róla. A filmek zömében nem bibliai témájú vagy a keresztyénségről közvetlenül szóló filmek, de természetesen ezek is előfordulnak.

Mitől lesz a filmklub mégis keresztyénné?

A XXI. század egyik meghatározó tényezője a média. A sok televízió-csatorna, a mozik hihetetlen mennyiségű –és hihetetlen technikával elkészített –műsorról, filmmel látnak el minket. A tapasztalat viszont azt mutatja, hogy nem tanultuk meg ezt a sok információt értelmezni, szűrni, helyén kezelni. Sok keresztyén ezért egyenesen az ördögtől valónak tartja a mozit, vagy legalábbis azokat a filmeket, melyek nem bibliai személyekről, vagy a keresztyénségről szólnak. Tény az, hogy a filmek egy részénél –és korunk filmjeinél főleg- előtérbe kerül az öncélú trágárság, túlzott szex és erőszak. De tudomásul kell venni, hogy a film egy eszköz, amit meg lehet tölteni hasznos és építő, illetve meg lehet tölteni romboló, destruktív gondolatokkal is. Meg kell tanulnunk keresztyén értékrendünk mérlegén megvizsgálni ezeket a filmeket, és ahogy Pál mondta a thesszalonikaiakhoz írt első levelében: „mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg”. A filmklub célja kettős:

1. Az Úr Jézus nem akart kivenni minket a világból, hanem azt akarta, hogy éljünk a világban –természetesen nem a világ sze-

rint- és hirdessük az Ő dicséretét minden eszközt megragadva. Így a filmek és az alkalmak –nem direkt módon- az Ige hirdetését szolgálhatják.

2. A megtért keresztyének a filmekben keresztül megtanulhatják, hogyan lehet a világból jövő ingerekre megfelelően reagálni.

A fentiek mentén elindulva jött létre gyülekezetünkben a filmklub, amelyet jómagam kezdtem vezetni. A kezdeti nehézségek után hálával mondhatom, hogy az alkalmak beépültek a gyülekezet életébe. Kialakult egy kisebb közösség, akik több-kevesebb rendszerességgel járnak össze. Jól látni, hogy idősebbek és fiatalabbak együtt gondolkodnak.

A filmek kiválasztása során arra töreksem, hogy egyszerre feleljen meg annak az igénynek, hogy érdekes és értékes filmalkotás legyen, de egyúttal a film legyen alkalmas arra, hogy az élet fontos kérdéseiről gondolkozzunk.

Kerülöm azokat a filmeket, amelyek ugyan keresztyén értékeket hordoznak, vagy fontos üzeneteket tartalmaznak, de túl sok bennük a brutalitás. (Ilyen például A Keresztapa trilógia).

A filmvetítés utáni közös gondolkodásra néhány egymásra épülő kérdéssel készülök, amelyet mankónak használunk. A tapasztalat azt mutatja, hogy a beszélgetés egy idő után már magától megy, egymás után jönnek elő jobbnál jobb gondolatok. A véleményét bárki elmondhatja nagy szeretettel fogadjuk, még ha a többség nem is ért vele egyet. Az alkalmat így mindig a közösség együttesen hozza létre.

Egy példa: A májusi alkalmon vetítettük az Esőember című filmet. A filmet sokan

isme-rik. Egy autista emberről (Raymund-Rain-man) és a testvéréről (Charlie) szól. Charlie felnőttkorában tudja meg, hogy él egy báty-ja. Charlie önző módon él, autista testvérét ki akarja használni. A film végére azonban a két testvér között az együtt töltött idő hatásá-ra erős kötelék alakul ki. A film kapcsán elbe-szélgettünk az alábbi kérdésekről: Ki a fogyatékos Raymund az autista vagy Charlie, aki –legalábbis a film elején– szeretetre képtelen? Jól nevelte-e őket az apjuk? Miért teremt Isten fogyatékos embereket?

Fontosnak tartom, hogy bármi, ami az Isten házában történik, az Úr dicsőségére történjen, ezért a filmklub elmaradhatatlan része az igeolvasás és imádkozás. Az alkalom is mindig úgy van meghirdetve, hogy a filmet egy igéhez kapcsoljuk.

Az alkalmak minden hónap utolsó hétfőjén –tervek szerint novembertől- este 6 órától vannak, ez alól kivétel a decemberi és az egyik tavaszi hónap, melyet szombat délután családi mozi keretében tartunk. Itt olyan filmeket vetítünk, melyeket gyermekek is szívesen megnéznek. (Nyári hónapokban szünet)

A jövőben fontos feladatnak tartom, hogy külső -nem gyülekezeti- embereket is bevonzunk az alkalmakra.

Remélem, rövid cikkemmel sikerült kedvet csinálni a keresztény filmklubhoz. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Kiss István

A kora tavaszi napsugár simogatta a zsenge zöldbe öltözött természetet. Minden gyerek szorgalmasan hajolt füzete fölé az iskolában, csak a nyolcéves Beppo álldogált magányosan egy dombon, és leste izgatottan az eget. Odafent mindössze egy parányi piros folt látszott. Miatta szökött meg Beppo az iskolából.

A piros léggömb egyre magasabbra emelkedett. Beppo húsz lírát áldozott érte. Mekkora összeg ez egy gyerek számára! És mégis megvette - csak úgy, hogy elszálljon?

Senkinek sem árulta el, mi a szándéka vele. Titokban írt egy levelet, és rákötötte a léggömb madzagjára. És amikor minden gyerek betódult a tantermekbe, ő kiosont, hogy a dombról útjára engedje a léggömböt. Remélte, hogy a szél nem tépi le róla az üzenetet.

„Édes Istenem - állt nagybetűkkel a papíron -, néhány hét múlva megszületik a kisöcsém. Mi hatan vagyunk gyerekek, és a szüleimnek kevés a pénze. A kicsinek Pedróval és velem kell majd aludnia, mert nincs elég ágyneműnk. Kérlek, édes Istenem, add, hogy szerezhessenek öcsikének egy szalmazsákot meg ágyneműt! Lehet használt holmi is! Én az itáliai Arcoléban élek. A Te Sala Beppód.”

A kisfiú így fogalmazta meg kérését, és remélte, hogy az, akinek a levelet szánta, el tudja majd olvasni. És amikor a parányi piros folt eltűnt a magasban, Beppo azzal a biztos érzéssel trappolt haza, hogy a jó Isten segíteni fog.

Az elkövetkező napok kínosan, lassan teltek Beppo számára. Izgatottan várakozott. De semmi sem történt. Mintha az ő kis piros léggömbje célt tévesztve eltűnt volna a végtelen messzeségben. Az egyetlen esemény közben csak az volt, hogy megbüntették a szökésért, és pótolnia kellett a mulasztást.

De akkor mégis történt valami. A negyedik napon azután, hogy fölengedte a léggömböt, Beppo már messziről meglátta a postás csomagszállító kocsiját a házuk előtt. Izgatottan robbant be a konyhába, ahol az egész családot együtt találta. Az asztal közepén állt a nagy csomag. A Sala család feje erősen vitatkozott a postással. Beppo a hangzavarból tisztán kivette apja basszusát.

-És te akarsz postás lenni, Antonio, amikor azt sem tudod megérteni, hogy ez a csomag sehogyan sem lehet a miénk? A postás képe vörös volt az indulattól.

-Te bolond! - kiáltotta -, hát nem tudsz olvasni? Sala! A Sala család részére! Ez áll rajta!-Igen, ez a nevünk. De mi senkit sem ismerünk Rovigóban. Ajándékot pedig nem fogadok el, azt te is tudod! Vidd innen ezt a csomagot!

Az apa akkorát csapott az asztalra, hogy a két legkisebb Sala gyerek, akik addig vidáman mászkáltak a padlón, ijedtükben

az asztal alá menekültek. Beppo nem bírta tovább.

-Nyissák már ki azt a csomagot! - kiáltotta magánkívül az izgalomtól. -

Akkor majd meglátjuk, hogy nekünk szánták-e vagy sem!

A lárma elült. Az apa sűrű szemöldöke alól sötét pillantást lövellt a merész fiúra, aki beleszólt a felnőttek dolgába, és gondolkodott egy darabig.

-No, legyen! - kiáltott végül a postásra. - Akkor, hallottad, nyisd ki!

Az egyenruhás férfi sietve oldotta ki a csomókat, és fejtette le a csomagról a

zsineget. Amikor felemelte a doboz tetejét, síri csend támadt a konyhában.

Megigézetten nézték a dobozból előtűnő sok fehér holmit: pelenkákat, ágyneműt és aprócska gyerekholmit! Nem éppen a legújabbak, de épek és tiszták. Micsoda kincs ez a Sala család számára! A mama szeme könnytől ragyogott. Hát nem csoda történt, hogy a jó Isten éppen Rovigóban, Arcolétól csaknem száz kilométerre adott fel egy csomagot a Sala család számára?

Mialatt a csomag tartalma kézről kézre járt, Beppo csendesen kiosont a házból. Majd kicsordult a szíve az örömtől. A dombra sietett, ahonnan néhány napja szélnek eresztette a piros léggömböt, és hálát adott a jóságos Feladónak

Barbara Irmgrund

Gyermek istentisztelet: Vasárnap 10 órakor (az Istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)

MARADJ VELÜNK!

A Szentírásnak roppant csarnokából
Egy kép előttem gyakran megjelen.
Alakjai, mint régi jó barátok
Lépnek be hozzám és szólnak velem.
Ha járok, vagy ha ülök asztalomnál
Velem időznek gyakran estelig,
Kérő szavuk visszhangot kelt szívemben:
– Maradj velünk, mert beesteledik!

...Vasárnap volt. Oly páratlan vasárnap,
Milyen nem volt s nem lesz többé sohasem.
Két férfi megy az emmausi úton,
Két szürke vándor, némán, csendesen.
Tavas dalol az olajfák hegyéről,
Virul Nisán hó bájos évszaka.
...A két utas a zengő ébredésben,
Csak hulló alkony, hulló éjszaka.

Ne háborítsuk őket bánatukban!
Szívük miért fáj, majd megkérdi más.
...Íme egy könnyű árnyék lép közéjük,
Egy könnyű árnyék, egy új utitárs.
Orcája halvány, mély tűz ég szemében,
Beszéde halk, járása nesztelen,
Úgy tetszik, mintha nem is földi lenne,
Csupán vendégként volna itt jelen.

– Mi fáj? Mért jártok ily szomorú arccal? –
Testvéri hangja kérdi szelíden.

A két utas egyszerre csupa kérdés:
– A városban csak te vagy idegen?
Te nem tudod, hogy pénteken mi történt,
Hogyan feszíték föl keresztre Őt,
Ki nagy hatalmú volt és tiszta jóság,
Ki meggyógyított minden szenvedőt?!

Beszélnék még, de rájuk néz a vándor:
– A szívetek oly rest, oly balgatag!
A Golgotán nem az történt-e véle,
Mit Róla az Irások mondanak?
Igaznak tűrés, szenvedés a sorsa!
A törvény szent és mindörökre áll:
Csak vérből tud, születni szebb jövő.
Az Üdvösségnek ára kínhalál!

A két barát hallgat, szent áhítattal,
Hisz így csak drága Mesterük beszélt!
Vajon ki ez, az Ő hangján beszélő,
Ki új remények magját hinti szét?
És lángralobban hitük azonnal,
Öröme fordul a forró panasz,
Érzik megint, nem koldusok, nem árvák,
Kit úgy sirattak, ím velük van az.

Sötétedik... A felleget az égen
Barnára festi már az alkonyat,
Már itt a falu, melyben válniuk kell.
E gondolat újabb fájdalmat ad.
Elválni újra! E seb egyre égőbb,
Átjárja őket szívük mélyéig.
Egyszerre kérik: Ó, Uram, maradj még!
Maradj velünk, mert beesteledik!

*

A Szentírásnak roppant csarnokából
E kép előttem most is megjelen.
Ott járok én is Emmaus vidékén,
Vasárnapon, kietlen útfélen.
Eltűnt a május már, a nyár is elmúlt,
Kihalt ligetben tél következik...
Őt kérem én is, mint a két zarándok:
– Maradj velünk, mert beesteledik!
Életünk lejár. S ha elfutó időnkben
Nem gyűjtöttünk mást csak a föld javát:
Leszáll az est, s mi koldusok, kifosztva
Evezhetünk a túlsó partra át.
De ha az Úr lesz lelkünk utitársa,
S nyomába járunk éltünk végéig:
Új kincset hoz számunkra minden óra...
... Ha ő velünk van, sosem esteledik.

(ismeretlen szerző)

A Magyarországi Református Egyház születése

Az előző számunkban egyházunk alapelveiről olvashattunk. Most a reformáció havában tekintsük át, hogyan is terjedt a reformáció a XVI. század közepétől kezdődően és hogyan indult el egyházunk azon az úton, mely végül a jelen kor egyházához vezetett.

Kezdetben a református helvét tanokat vándor prédikátorok hirdették szerte az országban, mint például Szegedi Kis István, Dévai Bíró Mátyás, vagy Sztárai Mihály, hogy csak a legismertebbeket említsük. A török és földesúri önkénytől szenvedő magyar nép körében gyorsan terjedt a tiszta magyar nyelven megszólaló evangélium. A kálvini tanok terjedésében kiemelkedő szerepe volt Huszár Gálnak, aki Debrecenben nyomdát alapított, és sorban adta ki Debrecen első protestáns püspökének Méliusz Juhász Péter meghatározó jelentőségű műveit. Méliusz többek között összeállított egy hitvallás és egyházi szabálygyűjteményt, amely a római katolikus vallással szemben körvonalazta a református tanokat. Ez a munka fő vonalaiban a magyar református egyház életének formáit évszázadokra szólóan meghatározta. Egyházunk szervezetének „alapkövetését” az 1567-ben rendezett Debreceni zsinat jelentette, ahol első ízben fogadta el a kelet-magyarországi reformátusság a Heidelbergi kátét és a Második helvét hitvallást. Később csatlakozott a dunántúli és felvidéki egyházkerület is. Ez időpontot tekintjük a Magyar református egyház születésének. A reformáció tanai olyan erővel terjedtek, hogy a század végére a magyar lakosság 80-90%-a protestáns vallású volt.

A XVII. század már korántsem volt ilyen diadalmas egyházunk számára: elkezdődik az ellenreformáció kora Magyarországon. A török kiűzését követően megnőtt a Habs-

burg uralkodó befolyása Magyarországon. A vagyonukat féltő főurak sorba pártoltak vissza a Katolikus egyházhoz, biztosítva ezzel lojalitásukat az uralkodóhoz II. Ferenc Ferdinándhoz. A "cuius regio - eius religio" (akié a föld, azé a vallás) elvre hivatkozva egész vármegyéket kényszerítettek a katolikus valláshoz való visszatérésre. Akik nem voltak hajlandók a visszatérésre, azokat megfélemlítették. 1673-ban harminckét felvidéki protestáns lelkészt és tanítót vádoltak meg lázadással és a római egyház gyalázásával. A felkínált királyi kegyelemre egy protestáns lelkész áttért, a többi lemondott tisztéről. Az eredményen felbuzdulva az ország egész területéről beidéztek a protestáns lelkészeket és tanítókat. Azokat, akik semmilyen fenyegetésre sem tértek át, először börtönbe vetették, majd gályarabnak adták el. Nagy nehézségek után De Ruyter holland admirális szabadította ki a magyar gályarabokat. Szabadulásuk a nyugati protestáns egyházak testvéri segítségével máig a helytállásnak és Isten megmentő szeretetének példája. Az ún. gyászévtized (1671-1681) nem csupán az erőszakos Habsburg rekatolizációs politika kiteljesedése, hanem a hitvalló bátorság máig ívelő példamutatása, az európai reformátusság együvé tartozásának és szolidaritásáért kifejeződése is mind a mai napig. Enyhülést II. József császár 1781-ben meghozott türelmi rendelete hozott, amely bizonyos korlátok között, de szabad vallásgyakorlást biztosított Magyarországon.

Az egységes egyházban való élet vágya jelen volt ugyan a református közgondolkodásban, talán éppen a fennmaradásért, a hitért folytatott sok évszázados küzdelem által megerősödve, de soha be nem teljesedve. Négyéves előkészület után, 1881.

október 31-én kezdte meg ülését a Zsinat Debrecenben. Ez a Zsinat vetette meg annak az egyházalkotmánynak az alapjait, amelynek főbb alapelveiről az előző számunkban is olvashattunk: testületi kormányzás, a zsinatpresbiteri elv valamint a paritás elve. Az egyházkerületek fölé központi szervként megalkották a rendszeres időközönként összeülő zsinatot, mint a legfelsőbb egyházi törvényhozó gyűlést, valamint az egyetemes konventet, amely az országos egyházat képviselte a zsinat tevékenységének szünete alatt. Az 1881-es Debreceni Zsinat legnagyobb teljesítménye: szervezeti szempontból ettől fogva beszélhetünk kerületeiben autonóm, de egészében mégis egységes magyar református egyházzal.

Gérczei Zoltán

(Felhasznált irodalom: A Magyarországi Református Egyház története Kálvin Kiadó, 1999. Összeállította és írta: Dusicza Ferenc)

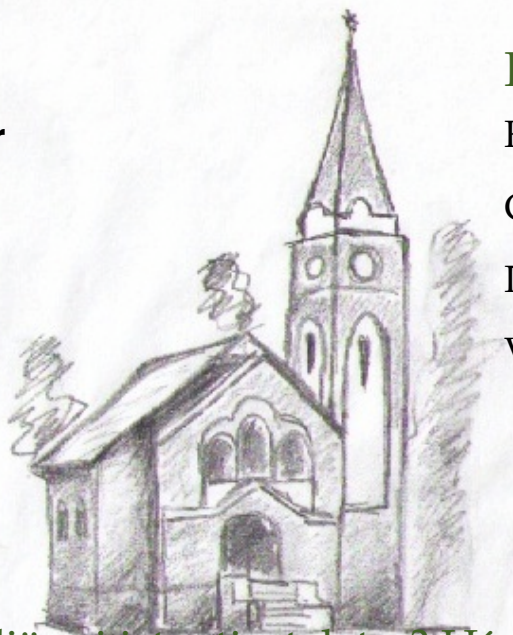
Méliusz Juhász Péter szobra Debrecenben
(Füredi Richárd alkotása)

Elérhetőségeink:

Csenki András — **lelkipásztor**
Kiss László — **gondnok**

1106 Budapest, Kerepesi út 69.
Telefon: 260-6943

E-mail: rakosfalva@gmail.com
Honlap: www.rakosfalva.net

Hivatalos idő:

Kedd	09:30-12:30-ig
Csütörtök	16:00-19:00-ig
Péntek	09:30-12:30-ig
Vasárnap	09:00-13:00-ig

Idős, beteg, nem tud eljönni istentiszteletre? Hívjon fel a 260 6943-as telefonon, és autóval elhozzuk, majd hazavisszük vasárnaponként!